

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 399/2022
05.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Младена Новаковића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Саше Миловановића, адвоката Уроша Андрејића и адвоката Немање Васиљевића и бранилаца окривљеног Стефана Савића, адвоката Ненада Ранковића и адвоката Зоре Добричанин Никодијевић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 1197/12 од 24.03.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 946/21 од 27.01.2022. године, на седници већа одржаној дана 05.07.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 1197/12 од 24.03.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 946/21 од 27.01.2022. године бранилаца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Саше Миловановића, адвоката Уроша Андрејића и адвоката Немање Васиљевића и браниоца окривљеног Стефана Савића, адвоката Ненада Ранковића, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Немање Васиљевића, и у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Саше Миловановића, адвоката Уроша Андрејића и адвоката Немање Васиљевића као и браниоца окривљеног Стефана Савића, адвоката Ненада Ранковића у преосталим деловима и захтев за заштиту законитости окривљеног Стефана Савића, адвоката Зоре Добричанин Никодијевић у целости **ОДБАЦУЈУ**, као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К. бр. 1197/12 од 24.03.2021. године, окривљени Младен Новаковић, АА, Мирољуб Степановић и Стефан Савић оглашени су кривим и то ставом I окривљени Младен Новаковић, АА и Мирољуб Степановић да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, а окривљени Мирољуб

Степановић и продужено кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика, док је ставом II окривљени Стефан Савић оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. Кривичног законика, па је суд окривљеном Мирољубу Степановићу најпре утврдио за кривично дело из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика казну затвора у трајању од 5 година, за кривично дело из члана 247. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика казну затвора у трајању од 2 године, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, у коју се урачунава време проведено на задржавању и у притвору почев од 20.07.2012. године до 25.06.2015. године; окривљеном Стефану Савићу утврдио за кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика казну затвора у трајању од 3 године и за кривично дело из члана 247. става 1. Кривичног законика казну затвора у трајању од 1 године, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци; окривљеног Младена Новаковића осудио на казну затвора у трајању од 7 година у коју се урачунава време проведено на задржавању и у притвору од 21.07.2012. године до 18.12.2013. године; окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца у коју се урачунава време проведено на задржавању и у притвору почев од 21.07.2012. године до 01.08.2013. године. Истом пресудом према окривљеном Мирољубу Степановићу изречена је мера безбедности обавезно лечење наркомана која ће се извршити у Заводу за извршење казни и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, а која мера може трајати дуже од времена изречене казне, као и мера безбедности одузимање предмета од окривљеног Младена Новаковића и то једне вагице за тачно мерење, карактеристика означених у изреци првостепене пресуде. Окривљени су обавезани да сnose трошкове кривичног поступка, те да плате суду на име паушала износе од по 50.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 946/21 од 27.01.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и бранилаца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Саше Миловановића и адвоката Уроша Андрејића, браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Његомира, браниоца окривљеног Мирољуба Степановића, адвоката Ђорђа Јевтовића и браниоца окривљеног Стефана Савића, адвоката Ненада Ранковића и пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 1197/12 од 24.03.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Саша Миловановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и члана 447. став 2. и 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да укине само другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на одлучивање по поднетим жалбама;

- бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Урош Андрејић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреде закона из члана 74. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак или укине само другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, као и да и у смислу члана 488. став 3. Законика о кривичном поступку одложи извршење правноснажне пресуде и браниоца окривљеног обавести о седници већа пред Врховним касационим судом;

- бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Немања Васиљевић, због повреде закона из члана 74. став 2. Законика о кривичном поступку, члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку и члана 438. став 2. тачка 1). Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или укине само другостепену пресуду и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање;

- бранилац окривљеног Стефана Савића, адвокат Ненад Ранковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

- бранилац окривљеног Стефана Савића, адвокат Зора Добричанин Никодијевић због повреде закона из члана 74. Законика о кривичном поступку, члана 438. став 1. тачка 9), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и другостепену пресуду преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе или му изрекне блажу кривичну санкцију по мери или по врсти или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да другостепену пресуду укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, као и да о седници Врховног касационог суда обавести браниоца окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те је након оцене навода изнетих у захтевима нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Саше Миловановића, адвоката Уроша Андрејића и адвоката Немање Васиљевића, као и браниоца окривљеног Стефана Савића, адвоката Ненада Ранковића, неосновани су у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као и захтев браниоца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Немање Васиљевића, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док су захтеви за заштиту

законитости бранилаца окривљеног Младена Новаковића и браниоца окривљеног Стефана Савића, адвоката Ненада Ранковића у преосталом делу и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Савића, адвоката Зоре Добричанин Никодијевић у целости, недозвољени.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Саша Миловановић указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ, бранилац у поднетом захтеву најпре означава споразумно признање кривичног дела других окривљених, који су закључили споразуме у погледу неовлашћеног држања опојне дроге за личну употребу, при чему код истих није ни пронађена опојна дрога.

Овакве наводе садржане у захтеву за заштиту законитости браниоци окривљеног Младена Новаковића истицали су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су овакви наводи неосновани, о чему је у образложењу пресуде на страни 12 пасус 1 образложења дао јасне и довољне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Поред тога, као незаконит доказ бранилац означава и аудио записе прислушкиваних телефонских разговора, с обзиром да нису на главном претресу преслушани, да није утврђено ко са ким разговара, нити коме припадају телефонски бројеви, нити је пружена могућност окривљенима да се изјасне о томе да ли су они саговорници у овим разговорима и о садржини разговора.

Овакве наводе изнете у захтеву за заштиту законитости браниоци окривљеног су истицали и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, о чему је другостепени суд, налазећи да су овакви наводи неосновани у образложењу пресуде на страни 5 пасус 3 образложења дао јасне и довољне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на исте упућује.

Бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Урош Андрејић у поднетом захтеву за заштиту законитости такође указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и као незаконите доказе, бранилац у поднетом захтеву, означава прочитане пресуде којима су прихваћени споразуми о признању кривичног дела.

У погледу прочитаних пресуда, као незаконитих доказа, бранилац наводи да су у првостепеној пресуди као доказ изведене пресуде којима су прихваћени споразуми о признању кривичног дела, а да није наведено шта је овим доказано, с обзиром да по наводима браниоца споразумно признање кривичног дела других окривљених као ни пресуда којом се прихвата споразум не могу бити доказ у поступку.

Овакви наводи оцењени су као неосновани јер се из списка предмета - образложења првостепене пресуде на страни 92 и 93 утврђује да је суд као доказ прочитао пресуде којима је утврђено да је прихваћен споразум о признању кривичних

дела, те само утврдио да су наведени окривљени оглашени кривим, међутим, да на томе није засновао своју одлуку о кривици окривљеног Младена Новаковића. С обзиром да је првостепени суд напред наведене доказе извео на главном претресу правилном применом одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП као и да се изричито изјаснио да из истих суд није утврђивао чињенице у погледу кривичног дела које се окривљеном Младену Новаковићу ставља на терет, већ је из наведених пресуда само утврдио да су остали окривљени осуђени за предметна кривична дела која су им била стављена на терет, при чему на извођење ових доказа странке нису имали примедбе, то су наводи браниоца да је на тај начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Урош Андрејић указује да је повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП учињена и на тај начин што се побијане пресуде заснивају на исказима окривљених АА и Стефана Савића датим у полицији, а који су незаконито прибављени, што такође и бранилац окривљеног Стефана Савића, адвокат Ненад Ранковић у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче.

Незаконитост прибављених исказа у полицији се по наводима браниоца огледа у чињеници да је окривљенима АА и Стефану Савићу одузето право да сами изаберу своје браниоце с обзиром да им је полиција наметнула браниоце по службеној дужности које је сама изабрала.

Овакви наводи оцењени су као неосновани и то у односу на исказ окривљеног АА, из разлога што из списка предмета произилази да је 21.07.2012. године пред ПС Смедеревска Паланка сачињен записник о саслушању овог окривљеног у присуству браниоца-адвоката Зорана Стојковића и исти записник окривљени је потписао без примедбе, те очигледно произилази да истакнуте повреде закона нема. Са друге стране, окривљени Стефан Савић испитан је у полицији дана 22.07.2012. године и из записника сачињеног том приликом произилази да је, након што су му саопштена права, те саопштено да има право на одбрану, изјавио да жели да ангажује браниоца, адвоката Драгана Благојевића, коме је и дао писмено пуномоћје, с обзиром да је дао отказ пуномоћја свом првом изабраном браниоцу, адвокату Предрагу Ерчевићу, кога је окривљени ангажовао заједно са својом ... ББ приликом доношења решења о задржавању, и тако сачињен записник потписао је без икакве примедбе.

Сходно изнетом, очигледно је да је окривљени Стефан Савић био поучен о својим правима те да му није одузето право да сам изабере свог браниоца већ је, супротно наводима из захтева за заштиту законитости, браниоца имао од почетка преткривичног поступка, а које наводе је бранилац већ истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде и другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 10 пасус 2,3 и 4 и страни 11 образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Немања Васиљевић у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с

обзиром да је суд као доказ извео ЦД телефонске комуникације са снимљеним пресретнутим разговорима окривљених, који представљају незаконит доказ с обзиром да у списима предмета не постоји наредба истражног судије да се одреди ова посебна доказна радња. Како је, по наводима браниоца, на основу транскрипта разговора између Младена Новаковића и Мирољуба Степановића суд извео закључак да су окривљени Младен Новаковић, Мирољуб Степановић и АА неовлашћено продавали опојну дрогу на начин описан изреком првостепене пресуде, иако су посебне доказне радње одређене супротно закону, заснивањем судске одлуке на прикупљеним подацима спровођењем ових доказних радњи учињена је повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Такође, на исту повреду указао је и бранилац окривљеног Стефана Савића, адвокат Ненад Ранковић, и истакао да СМС порука од 05.02.2012. године није могла бити екстрахована из уређаја, као ни остатак комуникације порукама преко мобилних телефона, без наредбе суда за рачунско претраживање података или без наредбе суда за вештачење уређаја или претресање уређаја.

Изнете наводе Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, из списка предмета произилази да је Виши суд у Смедереву донео наредбу под бројем Кри. Пов. бр. 9/11 дана 28.10.2011. године којом је одредио надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникацију другим техничким средствима и оптичко снимање лица, између осталог и Мирољуба Степановића (наредбом су обухваћена и лица ВВ, ГГ, ДД), најдуже на шест месеци, продужена 04.05.2012. године на још три месеца и допуњена 31.05.2012. године и 05.07.2012. године, а дана 31.01.2012. године донео наредбу којом је одређена мера надзора и снимања телефонских и других разговора или комуникација другим техничким средствима и оптичко снимање лица Стефана Савића (наредба се односи и на ЂЂ) најдуже на шест месеци са допуном 07.03.2012. године, 09.04.2012. године, 11.05.2012. године. Потом је истражни судија Вишег суда у Смедереву донео наредбу и у односу на Младена Новаковића дана 23.02.2012. године са допуном 20.04.2012. године, 24.05.2012. године и 11.06.2012. године и АА 11.05.2012. године са допунама 17.05.2012. године, 18.05.2012. године и 05.07.2012. године, а наредбом од 01.08.2012. године прекинуто је извођење ове посебне доказне радње између осталог и у односу на Младена Новаковића, АА, Мирољуба Степановића и Стефана Савића.

Према одредби члана 504е став 3. ЗКП, мере из става 1. истог члана могу трајати најдуже шест месеци, а због важних разлога могу бити продужене још највише два пута у трајању од по три месеца, као и да се спровођење надзора прекида чим престану разлози за његову примену.

По налажењу овог суда, наредбе истражног судије Вишег суда у Смедереву о одређивању посебне доказне радње тајни надзор комуникација Кри. Пов. 9/11 према окривљенима Младену Новаковићу, Мирољубу Степановићу, АА и Стефану Савићу донете су у складу са образложеним предлогом Вишег јавног тужиоца у Смедереву при чему из истих произилази да су у време њиховог доношења били испуњени законски услови за одређивање посебне доказне радње тајни надзор комуникације из члана 504е ЗКП због постојања основа сумње да окривљени врше кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које кривично дело се наведена мера могла одредити и при том је наведено да се на

други начин не могу прикупити докази односно да би њихово прикупљање на други начин било отежано.

Имајући увиду изнето, Врховни касациони суд налази да су у време одређивања и продужења посебне доказне радње тајни надзор комуникације били испуњени законски услови за њену примену, укључујући и рок од годину дана колико је мера могла трајати, те да су транскрипти и снимци разговора прибављени на законом прописан начин и стога представљају законите доказе који су могли бити коришћени у овом кривичном поступку, па су супротни наводи у поднетим захтевима за заштиту законитости о учињеној битној повреди из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Немања Васиљевић указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с обзиром да у изреци првостепене пресуде у односу на окривљеног Младена Новаковића, АА и Мирољуба Степановића стоји да су набављали, продавали опојну дрогу хероин, али у конкретизацији наводне продаје опојне дроге од стране окривљеног Младена Новаковића нема законског опредељења да је то радио неовлашћено, јер по наводима браниоца кривично дело из члана 246. став 1. КЗ не постоји ако се не ради о неовлашћеној продаји и ако продаја као „неовлашћена“ није изричито опредељена у бићу кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 246. став 1. КЗ прописано је да кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Из става I изреке првостепене пресуде произилази да је окривљенима Младену Новаковићу, АА и Мирољубу Степановићу стављено на терет да су „... неовлашћено продавали супстанцу која је проглашена за опојне дроге, и то хероин, који се налази на листи опојних дрога и психотропних супстанци... дело су извршили у саставу групе коју су чинили окривљени Новаковић Младен, окривљени АА и окривљени Мирољуб Степановић...“ у време, место и на начин ближе опредељен у изреци првостепене пресуде. Дакле, у чињеничном опису кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога за које су окривљени Младен Новаковић, АА и Мирољуб Степановић оглашени кривим, јасно стоји да су „неовлашћено продавали“ опојну дрогу, те описане радње које су окривљени предузели, садрже сва обележја кривичног дела из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, како објективна тако и субјективна („...су могли да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, били свесни свог дела и његове забрањености и хтели извршење дела...“), а како су то правилно и закључили нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Немање Васиљевића у овом делу оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Урош Андрејић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је у побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконите доказе означава транскрипте снимљених разговора, потврду о одузетим предметима-вагице за прецизно мерење и исказ окривљеног Мирољуба Степановића. Међутим, иако означена повреда представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, приликом образлагања истакнуте повреде бранилац наводи да се незаконитост транскриптата снимљених разговора огледа у томе што се у разговорима нигде не помиње продаја дроге, нити дрога уопште, па је нејасан закључак суда да је било продаје дроге на који начин правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП).

У погледу потврде о одузетим предметима – кухињске ваге, бранилац наводи да су нејасни разлози из којих суд прихвата наводе ПС Смедеревска Паланка, да се ради о вагици за прецизно мерење која је окривљеном служила за мерење опојне дроге имајући у виду да нису пронађени трагови опојне дроге, нити било који траг окривљеног Младена Новаковића јер је предметна вага по наводима браниоца представља кухињску вагу која се налазила у просторији где мајка окривеног држи млечне производе. Оваквим наводима бранилац суштински оспорава чињенични закључак суда да је окривљени предметну вагу користио за мерење опојне дроге и даје сопствену оцену изведених доказа на основу које износи закључак о непостојању кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, на који начин побијане пресуде побија такође због повреде закона из члана 440. ЗКП.

Осим тога, бранилац указује да се пресуда заснива на незаконитом доказу-исказу окривљеног Мирољуба Степановића који је дао пред полицијом уз образложење да је исти приликом саслушања био у апстиненцијалној кризи, те је способност истог да схвати значај свог дела и управља својим поступцима била смањена, а полицијски службеници ПС Смедеревска Паланка су то искористили и саветовали га да је боље да изјави оно што му они презентују како би био пуштен да се брани са слободе. Иако бранилац нумерички означава ову повреду као повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оваквим наводима фактички оспорава чињеницу да је окривљени Мирољуб Степановић био способан да да исказ и тиме оспорава утврђено чињенично стање и указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Саша Миловановић наводи да органи гоњења током кривичног и предкривичног поступка у вези са кривичним делом који је предмет оптужбе нису пронашли ни један грам било какве супстанце за коју би се могло претпоставити да се ради о опојној дроги, те да би се за неку супстанцу могло утврдити да представља опојну дрогу мора бити пронађена и у доказном смислу обезбеђена, а потом и вештачена, којим наводима оспорава чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, те суштински указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног Стефана Савића, адвокат Ненад Ранковић, у поднетом захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, при чему као незаконит доказ означава потврду о привремено одузетим предметима. Међутим, означену повреду образлаже тако што наводи да суд у пресуди

као изведен доказ наводи потврде о одузетим предметима али се из пресуде не може наслутити о којим потврдама се ради, јер су само набројане без конкретизовања и навођења њихових бројева, нејасно је како је суд утврдио од кога су одузети поједини предмети те ко је од окривљених користио који телефон, на који начин бранилац оспорава чињенично утврђење суда у погледу прибављања потврда о привремено одузетим предметима, околностима под којима је та потврда сачињена и чињеница наведених у спорној потврди, те фактички указује на повреду члана 440. ЗКП, која се овде тиче проверених процесних чињеница, као и предмета који су представљали доказе.

Браниоци окривљеног Младена Новаковић у поднетим захтевима за заштиту законитости навели су да је другостепеном пресудом учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 447. став 2. и 4. ЗКП јер о седници већа пред другостепеним судом окривљени није уредно обавештен, а осим тога седница је одржана у одсуству браниоца, који иако је захтевао да присуствује седници и дописом је тражио одлагање, суд је седницу одржао уз наводе да је након седнице већа стигло обавештење о немогућности браниоца да приступи седници, иако је допис браниоца са молбом за одлагање, по наводима бранилаца, у суд пристигао благовремено.

Чланом 485. став 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости и то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом - члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10), члан 438. став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, није предвиђено подношење овог ванредног правног лека због повреде одредбе члана 440 ЗКП и члана 447. став 2. ЗКП, то су захтеви за заштиту законитости у овим деловима оцењени као недозвољени.

Бранилац окривљеног Стефана Савића, адвокат Ненад Ранковић у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, с обзиром да је судија Милимир Лукић одлучивао по жалбама на решења о притвору и то решењима Кж2. бр. 1888/13 од 24.04.2013. године и Кж2. бр. 2766/13, док је судија Оливера Анђелковић одлучивала у доношењу решења Апелационог суда у Београду Кж2 1089/15, па су по наводима браниоца ове судије стекле утисак о кривици овог окривљеног приликом доношења одлуке о притвору, те нису могли одлучивати и по жалби на пресуду.

Међутим из предметних решења на која бранилац у поднетом захтеву указује, произилази да се ни једно од решења не односи на окривљеног Стефана Савића, по чијем овлашћењу за заступање поступа адвокат Ненад Ранковић, па је самим тим овакво истицање мимо законског овлашћења које има бранилац и који је у смислу члана 483. ЗКП овлашћен да поступа само у односу на свог брањеника. Такође, суд се није посебно бавио разматрањем дела захтева којим се указује да су исте судије пре

одлучивања по жалби на првостепену пресуду већ стекле предубеђење у односу на кривично дело и у односу на окривљеног јер су учествовале у предмету који је раздвојен у односу на окривљеног ЕЕ и у коме се ради о идентичним доказима, имајући у виду да је поступак одвојен у односу на окривљеног ЕЕ према коме овај бранилац такође нема права и дужности јер исти није његов брањеник па је у овом делу захтев одбачен као недозвољен.

Бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Саша Миловановић је у поднетом захтеву за заштиту законитости навео да је у односу на окривљеног АА погрешно извршено прецизирање правне квалификације, те му је стављено на терет да је извршио кривично дело из члана 246. став 5. у вези става 3. и 1. КЗ. Међутим, имајући у виду да адвокат Саша Миловановић у овом кривичном предмету заступа окривљеног Младена Новаковића, исти није овлашћен у смислу члана 483. ЗКП да у односу на другог окривљеног АА који није његов брањеник, подноси захтев за заштиту законитости и указује на повреде закона, па је из тог разлога у овом делу захтев за заштиту законитости оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног Стефана Савића, адвокат Зора Добричанин Никодијевић поднела је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, међутим без подношења пуномоћја за заступање окривљеног, те како као бранилац окривљеног није учествовала у поступку, већ је само поднела предметни захтев за заштиту законитости без прилагања пуномоћја, то је исти поднет од стране неовлашћеног лица и као такав одбачен у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић